

சிவமயம்

ஆருணிகோபநிட்தம்

—(*)—

இஃது

சாமவேதத்தின் ஓர்சாகையின் இறுதியிலுள்ளது

மூலபாடம், பொழிப்புரை

விசேஷ வுரையுடன்

சிதம்பரம் பிரம்மவித்தியா பத்ராதிபரான
பரசமய பஞ்சானன பண்டித பாஞ்சஜன்ய
பிரம்மஸ்ரீ

கு. ஸ்ரீ நிவாசதீக்ஷிதரவர்களால்

—(*)—

வடமொழியிலியற்றப்பட்ட

ஆருணிகோபநிடத டிகா

என்னும் வியாக்கியானத்துக்கிணங்க
அவர்களாலேயே மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தமது

நடுக்காவேரி ஜகத்குருயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1899ஸ்

17

சென்னை - 1911

— 0 —

சென்னை

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

சென்னை - 1911

—(*)—

ஷடபநா	புஷ்பம்	வதி
சுதஹய்யு-தி-த வச	அ	கௌ
சுயா த்வா-தி-ஹம்-ஸவரி-பு-ராஜகா-நா	கஉ	உஉ
சூர-ண்ணி-பு-ராஜா-வ-தி-தி	கஉ	கௌ
ஒ-ஹி-ஒ-ஹி	கரு	கௌ
ஒ-ஹி-ய-வ-தி-நா	கக	கஅ
கா-தி-வ-கொ-ஹ-ஹ-கா-நி	எ	உஉ
வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-தி	கௌ	உச
தி-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-தி	கரு	உக
ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-தி	கௌ	உஎ
ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-தி	கஉ	கரு
ய-தி-ய-லி-கா-ய-தி	கச	உச
ய-ஹ-வ-வ-தி-தி-தி-தி	கக	கௌ
வ-தி-ய-ய-ய-ய-ய-தி	கக	உக
வ-தி-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-தி	கௌ	கௌ
வ-தி-ய-ய-ய-ய-தி	கௌ	கஅ
வ-தி-ய-தி-தி-தி-தி	கக	கௌ
வ-தி-ய-தி-தி-தி-தி	கக	கௌ

ஆருணி கோபகிடத விஷயானுக்கிரமணி

	பக்கம்.	வரி
முகவுரை		
பாராயணபாடம்	1	1
ஆருணிகோபகிடதமகை	3	1
ஆருணிகேவதேகதுவென்றது	3	14
பராந்தகாலமுத்திசொருபம்	4	17
சன்னியாசிகளுக்கு பாராயணம்	5	8
ஏகதண்டநிர்ணயம்	6	1
பிரம்மசாரிபானப்பிரஸ்கர்கள் } சன்யாசமடையும்முறை	6	23
வானப்பிரஸ்தாந்நிர்ணயம்	7	5
யஞ்ஞோபவீதலக்ஷணம்	10	1
சன்னியாசமேற்கும் விதி	10	18
யதிகளின் ஆகாரமுறை	11	21
சன்னியாசியின் முக்கியதர்மங்கள்	12	12
சன்னியாசிகள் விடவேண்டியவை	13	1
சாதுர்மாஸ்யவிதி	11	21
வித்வச்சன்னியாசமுறை	14	11
பிரம்மசரியத்திலிருந்துசன்னி } யாசமடைவதின் சிதப்பு }	14	18
வித்வச்சன்னியாசிபாத்திரம்	15	1
உபசங்காரம்	15	13
சன்னியாசப்பவன்	16	1
தாத்தரியசங்கிரகம்	18	2
அரும்பதவிளக்கம்	19	1
இலக்கணக்கெத்து	21	4

ஆருணிகோபனி - தவிஷயானுக்கிரமணி

முற்றிற்று.

ஆருணிகோபரிடத

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
க	கக	வாஅய்யாமெள	வாஅய்யாமெள
„	கரு	சூலம்புரம்	சூலம்புரம்
„	உக	சூலம்புரம்	சூலம்புரம்
உ	கக	சூலம்புரம்	சூலம்புரம்
„	„	சூலம்புரம்	சூலம்புரம்
ந	கக	மென்றும்	மென்றும்
ச	கக	யடைந்து	யடைந்து
ரு	உக	விஷயஜெக	விஷயஜெக
„	„	விஷயஜெக	விஷயஜெக
சு	கக	வேண்டிமென	வேண்டிமென
எ	உ	உதராக்னியால்	உதராக்னியில்
அ	கக	சஞ்சாரம்	சஞ்சாரம்
கந	கக	ஊன்	ஊன்
கச	அ	ஸதாநி	ஸதாநி
கசு	உந	நாராய	நாராய
கள	கக	ஆருண	ஆருண
உஉ	கள	விட்டிஸுநு	விட்டிஸுநு

ஆருணிகோபரிடத பிழை திருத்தம்.

முற்றிற்று.

முகவுரை.

இவ்வுபநிடதம் சாமவேதத்தைச் சேர்ந்த ஆருணிசாகை யிலொன்று. சாந்தோக்கிபடுமன்ற சாமவேதவுபநிடதத்தில் இவ்வாருணிமாமுனியின் பெருமை ஆறுவதத்தியாயத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர் அருணர் என்ற பஹாரிஷியின் புத்திரராதலால் இவரை ஆருணியென்றார். இவர் பெயர் சாமவேதகேது. இவ்வாருணி முதலில் தன்பிதாவிடத்து பஹா வாக்கியத்தைஒன்பதுமுறையுபதேசம்பெற்றவரென்றும்நீண்டகாலமில்லாததினருந்து ஈசனை யாராதித்து அதனால் அந் புதமாய் பிரமலோகபதவியைப் பெற்று ஆங்கு பிரம்ம தேவனுடன் வேதாந்த விசாரம்செய்து துறவு மேலீட்டினாலவர் முகமாய் சன்னியாசவிதியைக்கேட்டுச்செந்தித்துத்தெளிந்து நிருவருட்கூடினார். இவ்வர்த்தவாதம் இவ்வுபநிடதத்திலமைந்தமையால் இதனை யாருணிகோபிடதமென்பது. இதனையே ஆருண்யுபநிடத மென்பாரும் ஆருணையோபநிடதம் என்பாரும் சிலருளர். இஃது ஆச்சிரமங்களுக்குட் சிறந்த பரமஹம்ஸாச் சிரமத்தையேற்றற்குரிய விதிகளையும் அவ்வாச் சிரமிகளின் தர்மங்களையும், ாணி, இல்லறத்தவன், மாவனத்தான், ஆகிய மூவாச்சிரமிகட்கும் துறவு நிறைவுபெற்றவக்கணத்தே சன்னியாசம் பெறவேண்டும் முறையையும், நிரூபித்ததொன்றும். வேதாந்த வித்தைகளின் கேட்டல் இடையூரின்றி நிறைவேறவேண்டி “ஸாந் ஸுபுரவணா காராஸு” துறந்து கேட்டலை யேற்பானன்றே” யென்று ஆன்றோர் விதித்தமுறைப்படி இதில் சன்னியாசம் விதிக்கப்பட்டது. இதனில் சாதூர்மாஸ்ய சங்கற்பம் முதலிய சன்னியாச விவக்கணங்கள் ஒருவாறு குறிக்கப்பட்டன. இவ்வுப

நிடதத்திற்கும் யாம் வடமொழியிலியற்றிய வியாக்கியானத்
துக்கிணங்க தென்மொழியிலோர் உரையையும், நம் நாட்டு
வேதாந்திகள் கண்டுகளிக்குமாறு, இயற்றிமுடித்தனம். செ
ன்றவுபநிடதங்களைந்தின் கோசசாமக்ரிகளைப்போல் இதற்
கும் கிடைத்தமையால், அதனைக்கொண்டு ஒருவாறு இவ்வு
ரையைப்பூர்த்திசெய்தோம்- இதனைப் பெற்று எமதுக்கம் த
ளராது மென்மேலும் ஏனையவுபநிடதங்களையுமீவ்வாறே உ
ரையிட்டலங்கரிக்குமாறு, ஈசனருள் புரிவாரென வெதிர்பர்
ர்க்கிறோம். ஸ்ரீ சங்கரானந்த யோகிகள் நாராயணபட்டர்
முதலியோர் சிலரிதற்குரைசெய்தாருமுளர். அன்றி விசுவே
சுவரயோகிகள் துறவறத்தைப் புகழ்மிட்டஇதனையெடுத்துத்
தமது தர்மசாஸ்திரங்களில் நிரூபித்திருக்கின்றார்கள், இவ்வு
த்தமவுபநிடதத்திற்கு யாமிட்டசிறுரைநீழிவாழ்க.

சுபம்.

கிரந்தகர்த்தர்.

உ
ஒடி

சூர-ணிகொவநிஷ்சு

வாராயணவாலம் |

ஒடிசூவறியாங்கிதிசாரங்கி|

● ஒடி சூர-ணி: ப்ரஜாவதந்ம் ப்ரஜாவதெகெ-பா
கம் ஜமாசகம் மகெவாவாவ கெந மமவந்-பாண்யெஷ
தொவிஸ்யஜாதீதி | ஸதெவாவாவ ப்ரஜாவதிஸ்யவ ப்
தூந் ந்ராத்தூந்- வ்யூதீ-விவாம் பஜாவவீத்யெபா
மம் ஸதித்ம் ஸூரப்யாவ மதெவாக மவஜெய-பாகஸ-
வதெபாக சிஹதெபாக ஜதெநாதெவாக தவொதெவாக ஸ
ததெவாகம் வாதத விதத ஸதத வாதாந் நஸாதத
ததாதத சிஹாதத ஸ்யஜூர்-வ்வ விஸ்யஜெஜ்ஜீஜூர்
ந் கெளவீந் வரிமுதெ ஜெஷம் விஸ்யஜெஜெஷம்
விஸ்யஜெஜ்ஜி மூஹவ்யூர் ஸூஹவாரீ வாதவ்ரெஷா வ
தெளகிகாதீந் ஈராதெள ஸி-ரொவபெ ஈயதீ-வ
ஸவாவ்யாதெள ஸி-ரொவபெ ஈ-வவீதம். மதெஜெ
வாபவாவிஸ்யஜெ ஜூத்யகெஸூ ஹவாரீ. கூட-வ்வ
விஸ்யஜெஜூத்ம் விஸ்யஜெஜூத்வித்ம் விஸ்யஜெஜூந்நாத்
கா நதீநிஸ்யஜெஜிதி ஹாவாவ | சு.கஹ்ய-பே-தூவ
ஈவரெஜெய-பே-மதீந் விஜ்யஜெஜிஸ்ய-பூர் ஸூநதீர்
ரெஷ்ய-பி. ஸி-பாவாத் நூர்-ரெஷ்ய-வெ-ஷ்ய வெஜெ
ஷ்யாரண்யுக் சிவத-பெ ஈ-பநிஷ்-சிவத-பெ ஈ-வ
திஷ்-சிவத-பெ. வூஹ-ஸூ ஹஸூத்-ஸூநாத்
தூம் ஸூஹஸூத் சிஹ-சிவவிதாந் தி-வூத்-தூத்
ஜெவிதாந் ஸவ-வெஜி ஸந்யூத்-பி-ஸந்யூத்-பி
ஸந்யூத்-பெதி-நூர்-ஹ-ஸவ-பி மதெதெஷ்ய

உ

சிவமயம்

ஆருணிகோபதிடது பேருரை.

அவதரணிகை

இனி யெல்லாவுப்கிடதங்களுக்கும் பொதுவாய் அமைந்த அர்த்தவாதமுகத்தால் அருணமாமுனிபுதல்வர் ஆருணிமஹாரிஷி யும், பிரஜாபதியென்ற பிரம்மதேவனும் நடாத்திய சல்லாபத்தை துவாரமாகக்கொண்டு பிரம்மவித்தையின திகாரத்தைப் பூர்ணமாகக் கொடுக்கக்கூடிய சன்னியாசத்தின் முகறையை சுருதிநிருபிக்கின்றது.

ஆருணிஃ ஸ ஜாவதயிஃ

ஸ ஜாவதெவெஃ கஜமாஜி

தம்மகொவாவ

ஹவநுகெநகஃ ஸாண)ஸெஷெகா விஸ்யஜாநீதி ||

(இ—ள்.) பிரஜாபத்திய விரதத்தையுடைய ஆருணி மஹாரிஷியானவர் பிரஜாபதியின் லோகத்தையடைந்தார். அவரை யடைந்து ஓபகவானே எப்படி கர்மங்களை யெல்லாம் பூர்ணமாய் விடுவேனென்று கேட்டார். (எ—து)

(வி—ரை.) ஆருணி, இஃது சாமசாகையின் ஓர் உபநிடத மாதலால் சுவேதகேதுவே அருணமஹாரிஷியின் புத்திரனென இங்கு குறிக்கப்பட்டார். பிரஜாபத்தியவிரதமுடையவர் = பிரா ஜாபத்தியமென்றும் பிரம்மசரியத்தையுடையவர். இல்லறத்தவர் க்கு இவ்வகைப் பிரமசரியமே விதிக்கப்பட்டமையால். பிரஜாப தியின் லோகத்தை யடைந்தார் = கன்மப்பயனான வுலகத்தைப் பெற்றனர். கேட்டார். வினவுதற்குரிய முறைப்படி வினவினர். கர்மங்களை யெல்லாம் பூர்ணமாய் விடுவேன் = கர்மத்தியாக மென்ற சன்னியாசத்தை யெய்வனம் பெறுவேன். எ—து

ம், கிரஹஸ்தர்களுக்கும் தனதாசிரமகர்மத்துக்கு விரோதயின்றி சித்தமாயுள்ள சாதனங்கனையுடையோர்க்கே தர்மமாக எடுக்கப்பட்டது. சமம்முதலிய சாதனசதுஷ்டயங்கள் பூர்த்தியடைந்தவருக்கே பிரம்மவிசாரத்திற்கென சன்னிபாசம் சொல்லப்பட்டமையாலும், வித்துவானானவற்கு சம்பிரதாயத்தைப்பரிபாலனம் செய்யுதின்றி வேறுபிரயோஜனமின்மையாலும், யோகமும் விடப்படவேண்டுமென்றது. சூத்திரம் = சாஸ்திரங்கள், வேதங்கள் முதலியன. வேதங்கள் = பிரம்மயுள்ளும் முதலிடமாயுள்ள இதை உபநிடதத்தில் ஆரண்யகங்களையும் உபநிடதங்களையும் ஜபிக்கவேண்டுமெனவிதித்திருத்தலால் எந்த வேதத்தையும் ஜபித்தல் கூடா தென்பொருள் கிடால் கூடாது. எவ்விதமான கர்மங்களுக்கு ம்பயன்களாகவமைவதுபூலோகம் முதலிய பதினாறுலோகங்களும் அதனுட்போகங்களுடையாதலால் அவற்றைவிடுகவேன விதித்தன முகத்தால் கன்மங்களை யொழிக்கவேண்டுமெனக் குறிக்கின்றார் பூலோகமென்பது புண்ணியபாபங்களின் செயற்கையின் பயனும். புவலோகமுதலியமற்றவை புண்ணியங்களின்பயன், அதன் முதலியன பாபப்பயன், மஹாதலமென்பது பாத எத்துக்கும் குறியே பிரம்மாண்டமென்பது எல்லாவற்றையுங்குறித்தது கன்மத்தின் பயனாயுமக தெல்லாம் பந்தரூபமயாதலால் அதனைவிட்டுடாழித்தலே நியாயமாமென்பது வேதத்தின் கருத்து.

அவதரணிகை

இங்ஙன மெல்லாவற்றையும் விட்டொழிக்கப் புகுந்தான் துறவறத்திற்குரியகுறிகளையும் விட்டுவிடாமென்னம் அறந்தார எஞ்சவைக்கவிதிக்கின்றார்-

உணரோ ஹரி நமஸ்களவீ நமஸ்வரீமு ஹெசு

ஸௌஹர்விஸு-ஜெஹ்ஹு ஹர்விஸு-ஜெசு-ஹ ஹஸு (எ-து)

(இ-ன்) தெண்டத்தையும், புவஸ்திரத்தையும், கௌபீனத்தையும் கொள்ளவேண்டும். மற்றதை விடவேண்டும் மற்றதைவிடவேண்டும் கிருஹஸ்தராயுள்ளவன்.

உபநிஷத்வித்தியா

(வி—ரை) ஒருமை, விதேயமானதண்டத்தின் கண் இருத் தலால் ஒரே தண்டத்தைக் கொள்ளவேண்டுமென்றி இரண்டுமூன் று தண்டங்களை சன்னியாசிகள் ஏற்றல் வேதசம்மதமல்ல. வ ஸ்திரமென்பது காஷாயமாம். இவற்றை யேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றமையால் கிரமப்படி சன்னியாசத்தைப் பெறுக காலத்தில் எல்லாவற்றையும் விட்டு திகம்பரராய்ப்புறப்படுங் கால த்து அங்குள்ள இல்லறத்தவர்கள் கொடுத்ததண்டகாஷாயகௌ பீனங்களை யேற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பது பொருளாயமைந்த னுர். இங்ஙனம் கிருகஸ்தர் கொடப்பணவற்றையேற்றுக்கொள்ளுதல் சன்னியாசிதர்மமானுஸ்தமற்றையபலவற்றையுமேற்கநேருமாதலால் அவைகள் கூடாவென விஷேதத்தின் றார்மற்றதை விட்டு வேண்டுமென என்பதால். மேற்கண்ட விதியெல்லாம் இல்லறத்தினின்று துறவறம் பெறுவோர்க்கே. அவர்களுக்கே புத்திரர் முதலியோர் உண்டாதலா ல்புத்திரரைக்குறித்தது பெண்களையும் மனைவிகளையும் குறித்ததே யாம். இவைகளை விட்டு வேண்டுமென்று சொன்னது மற்றய சன்னி யாசவிதிகளுக்கும் குறிப்பேயாம். இதன் விசேஷங்கள் வேறுப ிடதத்திற்காணப்பட்டது. இவ்விடம் அவற்றை முற்றுக்குறிக்கா மையால் குறையென்ற குற்றம். நேருமாவெனின், அற்றன்று. துறவுமுதிர்ந்தோர்க்கும் ஆபத்துக்கால்ங்களிலும் இவ்விதியே உப யோகமாதலால் அவ்வித உத்தமாதிகாரிகட்கே இது விதிக்கப்ப ட்டதெனக்கொள்ளப்படுதலாலென்க.

அவதரணிகை

இங்ஙனமிருக்க பிரம்மசரியம் முதலியவற்றிலிருந்து துறவ றம்பெறுதல் ஸ்வாயமன்றோவென சங்கைதோன்ற அதனை யொ ழித்து அவ்வாச்சிரமிகள் துறவறம் கொள்ளுமுறையைக் குறிக் கின்றார்.

ஐஹவாஸீவாநஐஹவாஸீவா

மௌகிகாஸ்தீநாநாஸுராமஸுராரொவயெசு |

மாயதீஹஸ்வாஸுரௌஸுராரொவயெசு

உபவீதஹஸுரவஸுவாவிஸுரௌஸுராரொவயெசு || உதி ||

(இ—ள்.) பிரம்மசாரியும் வானப்பிரஸ்தனும் லௌகிகாக்களே உதராக்னியால் சேர்த்துவிடவேண்டும் காயத்திரியையும் தன் வாக்காகிற அக்கினியில் ஆரோபணம் செய்யவேண்டும். யஞ்ஞோபவீதத்தை நிலத்திலாவது நீரிலாவது விடவேண்டும். எ—து.

(வி—ரை) இங்கு பிரம்மசாரிகளைப்போல் வானப்பிரஸ்தர்களுக்கும் லௌகிகாக்களி. ஒன்றுண்டெனக் குறிக்கப்பட்டமையால்விடும் மனைவிகளை விட்டுக் கானகஞ்சென்றோர்க்கும் மனைவி இறந்தோர்க்கும் வானப்பிரஸ்தராயின் நிச்சயமாய் லௌகிகமான ஐயுதானிகாக்களி வுண்டென்றேற்படுகிறது. வரக்கென்ற அக்கினியில் = அக்கினி வாக்குருபனாய் முகத்துட் சென்றான் என்றுசில வேதபாகங்கள் சொல்லுவதால். வாக்குருபமான காயத்ரியை வரக்கினிடத்தே சேர்ப்பது நியாயமேயாம். ஜலத்தில்விடவேண்டுமென்று ஜாபாலோபநிடதம் கூறியது நீர்க்கிடைக்காதவிடம் சுத்தமான பாம்புப்புற்று முதலிய பூமிகளில் அனைத்தள்ளுவதே சாஸ்திர சம்மதமாம்.

அவதரணிகை

இனிக்கு உசகன், ஹம்சாசிரமத்தையடையும் முறையைக் குறிக்கின்றார்.

கூட்டிவகொஸு ஹ்வாரீ

கூட்டிவ்வெவ்வெஜஸி

வாதுவெவ்வெஜஸிவவிதுவெவ்வெஜஸி

உணராவெவ்வெஜஸி நவ்வெவ்வெஜஸி

உதிவெவ்வெஜஸி

என்று

(இ—ள்.) சூட்சுனகிய பிரம்மசாரி குடும்பத்தைவிடவேண்டும். பாத்திரத்தைவிடவேண்டும், பவித்திரத்தைவிடவேண்டும், தண்டங்களையும் லோகங்களையும் அக்களிகளையும் விடவேண்டும். என்றேயவர் உபதேசித்தார்.

(வி—ரை.) பிரம்மசாரியென்றது ஸ்திரீசம்பந்தத்தையொழித்துத் தவநூறைகொண்டவரைக் குறிப்பது. அவர் ஒரு சமயம் பத்தினியுடன்கூட இருப்பினுமிருக்கலாம். அல்லது புத்திரர் முதலியோராவது குடும்பமென்ற சொல்லுக்குப் பொருளாகலாம். அல்லது என்று குடும்பத்தைவிடவான், அன்றே பிரம்மசாரியெனவும் சேர்க்கலாம். பாத்திரமென்றது முன்னரேற்கப்பட்டலோகமயமான பாத்திரம் முதலியவற்றைக் குறித்தது. அல்லது மரப்பாத்திரம் முதலியவையும் அதன்பொருளாகலாம். தண்டங்களைப் பன்மையாற்றுகிறதது அவனுக்கு மூன்றுதண்டங்களுண்டாகையாலென்க. மூன்றுதண்டங்களை விடுவதென்றால் அவற்றைவிட்டு ஒருதண்டத்தையேற்பதாம். லோகங்களை யென்பது முன்பேலவே. அக்கினிகளை—வர்க்கிரமிகளுக்குள்ள வைதானுக்கினிகளை; என்று என்பது உபதேசித்திதுபசந்தாரம். இந்த வாக்யம் வேதத்தின்வாக்யமாதலால் உபதேசத்தினிறுதியில்தனைச் சேர்க்கவேண்டும்.

அவதரணிகை

இதன்மேலனுஷ்டானமுறையைக் குறிக்கின்றார்.

ஊதஹ்யு டிஜே து வஜா வரெசு

ஹ்யு டிஜே நம் விஷ்ய ஜெசு

த்ரி ஸம்ப டிம் ஸா நஜா வரெசு

ஸம்பிம்ஸா யாவா து ந்யா வரெசு

ஸவெ டிஷா வெவெஷா ஷா ரண டிசுஜாவ துபெசு

உபநிஷா டிஜாவ துபெஷா வநிஷா டிஜாவ துபெசு

(இ—ள்) இதன்மேல் எதனையும் மந்திரமில்லாமலேயனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஊர்த்துவகமனத்தை விடவேண்டும். மூன்று சந்தியாகாலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும், ஸமாதிகாலத்திலான்மவிடத்தே சந்தியையஷ்டிணுக்க வேண்டும். எல்லாவேதங்களிலும் ஆரண்யகத்தை யாவிர்த்தி செய்யவேண்டும். உபநிடதங்களைப் படிக்கவேண்டும். உபநிடதங்களைப்படிக்கவேண்டும்.

(எ—து)

(வி—ரை.) இதன்மேல் = பரமஹம்ஸாசிரமத்தை யடைந்த
பிறகு. மந்திரமில்லாது = மனோவியாபாரத்தை முன்னிடாமல் (ச-
ங்கற்பமில்லாம லென்பது) கருத்து. கிருகஸ்தர்களுக்கும் வானப்
பிரஸ்தர்களுக்கும் ஒவ்வொரு கர்மங்களுக்கும் மந்திரமுண்டாத
லால் இவருக்கு எஞ்சனம்ங்களுக்கும் மந்திரமில்லையென்பதைக்குறி
த்ததாம். ஊர்த்துவகமனம் என்பது மேலுலகங்களைக் கொடுக்கும்
புண்ணியம். யதிகளுக்கு மூன்று காலங்களிலும் ஸ்னானம் விதிக்கப்
பட்டமையால் மூன்றுகாலமும் முழுகவேண்டுமென்றது. சமாதி
யென்றது, ப்ரத்தியக் பிரம்மைக்கீ நிட்டை ஆத்துமாவென்பதுநீ
ர்த்தம். இங்ஙனம் யதிகளும் மந்திரமற்றவராயின், பிரணவம்மு
தலிய மந்திரங்களைத்தான் எங்ஙனமிவர்களப்பியசிக்கக் கூடுமெனி
ற்கூறுகின்றார் எல்லாவேதங்களிலுமென்று. ஆரணியகமென்ப
து, காடுகளில்படிக்கத்தக்கவேதபாகம். அதனைமுற்றுமவர்பபடிக்க
வேண்டிய அவசியமில்லையெனவும், அதனைகதேசமான உபநிட
தத்தையே அவர் படிக்கவேண்டுமெனவும், குறிக்கின்றார், உபநிஷத்
துக்களையென்பதால். ஒவ்வொருவேதங்களின் ஆரண்யங்களிலே
வேதாந்தங்கள் படிக்கப்படுமாதலாலென்க. இதனால் எல்லாவுப
நிடதங்களும் யதிகளுக்கு ஜடீக்கம்பாலன்வென்றேற்பட்டது. ய
திகளுக்கு வேதாந்த வீசாரமே சித்தியகர்மமாமெனக்குறித்தற்
கே உபநிஷத்துக்களையென்று தொடங்கிய வாக்கியம் இருமுறை
ஆவர்த்திக்கப்பட்டதென்க.

அவதரணிகை

மேலும் அனுஷ்டானமுறையைக் குறிக்கின்றார்.

வருஹம்ஸு ஹஸுதித்ரு.

ஸுதிவநாஸஸுதித்ரு.

ஸு ஹஸுதித்ருஹஸுதிவநாஸு

திவநாஸுதித்ரு. திவநாஸுதிவநாஸு

யவநாஸுதிவநாஸுதி

என்று

அவதரணிகை

இனி சர்வசங்கங்களையும் விட்டவர்க்கும் லோகானுக் கிரகார்த்தமாய் தெண்டாதிசுருண்டெனக் குறிக்கின்றார்.

ஸவாரெமொவாயொ

ஐஸவாயொவீஷ்ஸவயெஜூவரி

வாது டுவுஸூடுவெஹயதூவம்சுநிவாரபெ

சுடுவெநசுடுகுவெணவம்டிணம்

கௌவீநவரிமுஹஸி

எ—து

(இ—ள்) 'ஸவாரெ' என்றமந்திரத்தால்மூங்கிற்றண்டையும் 'ஸூடுவெஹ' என்னும்மந்திரத்தால்கௌபினத்தையும்ஏற்கவேண்டும்.

(வி—ரை.) காஷாயதண்ட கௌபினங்களையுங்கூட, தானே தேடியேற்கலாகாதாகையால் இல்லறத்தவர் வைரேனும் அவற்றைக்கொடுத்தால் அதனேயேற்கும்பொழுது மேற்கண்டமந்திரங்களைக் குறிக்கேண்டுமென்பதே மேற்கண்டவானத்தின் கருத்து.

அவதரணிகை

வேறுதர்மங்களையும் குறிக்கின்றார்.

ஒளஷயவடிஸ நரிஅரொசு

ஒளஷயவடிஸ நவ்ராஸீயாசு

யாஸரவாஹிஸீயாசு

என்று

(இ—ள்.) ஒளஷதத்தைப்போல ஆஹாரத்தைச் சேர்க்கவேண்டும். ஒளஷதத்தைப்போல் ஆஹாரத்தைப்பிசுக்கவேண்டும் கிடைத்தவரையிலேபிசுக்கவேண்டும். எ—து.

(வி—ரை.) ஒளஷதம் போலென்றால் எட்டுக் கவளங்களேன்ற அளவீருதிருத்தல் பொருளாம். ஒளஷதம்போல்பிசுக்கவேண்டுமென்று சொல்லில்உருசிமுதலியவற்றை ஒளஷதத்தின்பாராது

உபநிஷத்வித்தியா

திற்பதுபோவிதனையுமுட்கொள்ள வேண்டுமென்பது புலப்பட்
ட்டது. கிடைத்தவரையிலென்றால் எட்டுக்கொள்களுக்குக் கு
றைந்து கிடைத்தாலும் முற்றும் கிடைக்காமற்போனாலும் அதிற்
கிறிதம் துயரமுறது நீர்முதலிய உற்றையாவது உண்டெளிக்க வே
ண்டும் என்பது பொருள்.

அவதரணிகை

இனி அஃசியமாய் சன்னியாசிகளுக்கு வேண்டிய தர்மங்க
ளைச் சொல்லுகின்றார்.

ஹ-ஹவா^௧ ஹி^௨ ஸா^௩ ஷா^௪ பரி^௫ ஹ^௬

ஸத^௭ ஹய^௮ தெ^௯ ந

ஹௌக்ஷ^{௧௦} தொ^{௧௧} ஹௌக்ஷ^{௧௨} தொ^{௧௩} ஹௌக்ஷ^{௧௪} த|| என்று

(இ-ள்.) பிரம்மசரியத்தையும் அஹிம்சையையும் பி
ரதிக்கிரகமின்மையையும் சத்தியத்தையும் வெகு பிரயத்தின
த்துடன் ரக்ஷிக்க வேண்டும், ரக்ஷிக்கவேண்டும், ரக்ஷிக்க
வேண்டும். எ—து.

(வி—ரை) எவ்விடத்தும் எதையும் எதிர்பார்க்காது சத்தி
யத்தையே காப்பாற்றுவதில் சன்னியாசிகளுக்குத்தம் தர்மமாதலால்
அதுவே பிரம்மதேவன் செய்தருளிய ஆணையென விசேஷித்து நிரு
பிக்கின்றார். மும்முறை ரட்சிக்கவேண்டுமென்பதால்,

அவதரணிகை

இனி பரமஹம்சருடைய விர்த்தியை நிருபிக்கின்றார்

ஸயா^௧ கஃ^௨ வர^௩ ஹ^௪ ஸ^௫ வரி^௬ வ^௭ ரா^௮ ஜக^௯ நா^{௧௦}

சூ^{௧௧} ஸ^{௧௨} ந^{௧௩} ஸ^{௧௪} ய^{௧௫} நா^{௧௬} ஹ^{௧௭} ஷ^{௧௮} ஹ^{௧௯} வ^{௨௦} ரி^{௨௧} ண^{௨௨} ன^{௨௩}

பி^{௨௪} த்ரா^{௨௫} த^{௨௬} ஹி^{௨௭} வா^{௨௮} வா^{௨௯} த்^{௩௦} ஷா^{௩௧} வா^{௩௨} த்^{௩௩} வா^{௩௪}

கா^{௩௫} சி^{௩௬} க்ர^{௩௭} ஸ^{௩௮} ய^{௩௯} யெ^{௪௦} ஹ^{௪௧} ஹி^{௪௨} ரோ^{௪௩} ஹி^{௪௪} ஷி^{௪௫} ரோ^{௪௬} த்^{௪௭} ரூ^{௪௮} ஷ^{௪௯} ஹ^{௫௦} ஹ^{௫௧} ரெ^{௫௨} வ^{௫௩} ஹ^{௫௪}

ஸ^{௫௫} கி^{௫௬} பா^{௫௭} பி^{௫௮} க்ஷ^{௫௯} ஹ^{௬௦} ஷா^{௬௧} சா^{௬௨} தீ^{௬௩} ந^{௬௪} வி^{௬௫} த^{௬௬} ஹி^{௬௭} ஜ^{௬௮} ஷ^{௬௯}||

(இ—ள்) இனிபரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகர்களானபிரம்ம சாரிகளுக்கு ஆனமும்சயனமும் தசையிற்றான் செய்யவே ண்டும்.மண்பாத்திரம், சொரக்குடுக்கை,மரப்பாத்திரம் இவை யுபயோகிக்கலாம் காமம், ருரோதம், லோபம், மோஹம், ம தம், மாச்சரியம்; தம்பம், கொழுப்பு, இச்சை, அகூயை, ம மதை, அகங்காரம், முதலியவைகளையும் விடவேண்டும்

(வி—ரை) பிரம்மசாரிகளென்றது, பிரம்மசாரிகள் போன் றவிரதமுடையவர்என்றகருத்தால். காமம்=பெண்கள்முதலியவற் றில் உள்ளவிருப்பம், லோபம்=பணம்முதலிய வற்றில்விருப்பம்.இச் சைபென்பது சுவையுள்ள பொருள்களின் கண்விருப்பம், மதம் =ஊண்விருத்தியாலுண்டாவது, தம்பம்= டம்பம்=மற்றவரை ஏமாற்றுவதற்காக ஏற்கும் ஆடம்பரம். கொழுப்பு என்பது=செ றுக்கு. மாச்சரியம். 'என்பதுஒருவரிடத்துப்பகை. அகூயை = மற்றவர் பெருமை, பொறுமைமமதையென்பதுவிமேதலியபொரு ள்களில். அகங்காரமென்பது ஆன்மாவல்லது சரீரம் முதலியவற் றிலமைந்த தானென்ற எண்ணிக்கை. இவையுமதவிடமற்றை விட வேண்டுமென்றால் புண்ணிய பரவர்த்தியும் வற்குக் டாதென்பது பொருளாம்,

அவதரணிகை

மீண்டும் அதனையே குறிக்கின்றா.

வஷ்டாஸாயு வஸீவொஷுள ரோஸெகாககீ
யதிஸுரெக | லாவொவாஹரெக ||

[இ—ள்] வர்ஷாகாலங்களில் சஞ்சாரத்தை யொ ழித்து எட்டுமாதங்களில்ஏகாகியாய் யதி சஞ்சரிக்கவேண்டு ம். இரண்டுமாதங்களாவது சஞ்சரிக்காதுஇருக்கவேண்டும்.

(வி—ரை) வர்ஷாகாலங்களில்= ஒருவருதுவிலும் சரத் திலும் சாதூர்மாவியகாலமாதலாலென்க. எட்டுமாதங்களில்என்ப து மற்றயக்காலங்களில் என்பதுபொருள். எகாகியென்றால் மற்றுடன் செழுதுதனித்திருப்பவர். யதி= பிரம்மத்தையடையவே

ண்டிய முயற்சியுள்ளவன். இரண்டுமாதங்களாவது வருஷரு
துமாத்திரம். அப்படியானால் பத்துமாதம் சஞ்சாரகாலம் ஏ
ற்படும்.

அவதரணிகை

இனிவித்மச்சன்னியாசத்தைக் குறிக்கின்றார்.

ஸவவெஸவம்பொவிதிரநு
வெஸவதபநாடிபுடும்
ஸதாநிபுராஹாக்யஜெஸ
வீதாஸவாசுஸுஸுபவீதம்
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு (என்று)

(இ—ள்) இங்ஙனமறிந்த ஓர் வித்துவான் உபநயன
த்திற்குமேல் முன்னாலேயாவது அவைகளைவிட்டு விடலாம்
பிதாவை, புத்திரனை அன்னிகளை யஞ்ஞாபனீதத்தை, கன்மத்
தை, களத்திரத்தைவேறு எதுகிறுக்குமோ அதையும் என்ப
து பொருள்.

(வி—ரை) உபநயனத்துக்குமேல் என்றதனால் சன்னியா
சத்திலதிகாரம் அதற்கு முன்னவருவதில்லை யென்றேற்பட்டது மு
ன்னாலேயே விடுவதென்றால் அவைகளை யேற்றுக்கொள்வதற்கு
முன்னேதுலைக்கவேண்டும். அதாவது விவாகத்திற்கு முன்னரே
துறவறம் பெறுவது உத்தமாதிகாரி களுக்குரியதென்றேற்பட்
டது மற்றதுவெளி,

அவதரணிகை

அயருக்கு ஆஹாரத்தைக்குறிக்கின்றார்.

யதபொவிஷாபுடும்பாஸிவ்விஸந்தி
வாணிபாதுகேசுவாசுஸுஸு

(ஸ—கிர.) கைப்பாத்திரமென்பது எவர்களேனும் கொடுப்பதை கையாள் வரங்கி வாயிற் போட்டுக்கொள்வது வயிற்றுப்பாத்திரமென்பது வாயாற் பதார்த்தங்களைத் தற்செயலாய்க்கிடைத்தவரையருந்துவது. எ—து

இனியுபசங்கரிக் கின்றார்;

வித்யாநாயகன் உண்மையிலே

ചാരാശംഭെബ്രുവേണ്ടു-ഐന്ദുണ്ണ.

ବେଂ.ଜି.ବେଂ.ବେଂ.

பெஜாவலி கந்தி கராமுராய்

67-1114

(இ—ள்) ஓம்ஹரி, ஓம்ஹரியென்று உபநிஷத்தைநியாசம் செய்யவேண்டும். இங்ஙனப்பறிந்தவன் வித்வான். பில்வம், பொரசு, அத்திதண்டங்களைவிடவேண்டும். முஞ்சி மேகலை யஞ்ஞாபவிதம்இவைகளையும் வீட்டுச் சூரனாவான்.

(வி—ரை) ஒம்ஹியென்பது ஓர்பொருளை யேற்றதற்குறி. உபநிடதத்தின் இறுதியில் மங்களத்திற்காகவும் பிரணவத்தையுபயோகித்தாரென்க. உபநிடதத்தை நியாசம் செய்வதென்றால் அர்த்தபூர்வகமாய் அனுசந்தானம் செய்வதென்பதே கருத்தாம். இங்ஙனம் நின்றவன் வித்துவான் என்றமையால் இவ்வுண்மைய நியாதார்க்குச் சன்னியாசாதிகாரம் குறையுமாமென்பதுகருத்து. பலாசம், பில்வம், அத்தியென்று மூவகைத்தண்டுகளையுமெடுத்த மையால் முதல் மூவருணத்தவருக்கும் சன்னியாசமுண்டெனக்குறிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் விட்டவனைச் சூரனென்றமையால் னவராக்கியத்தின் உயன் இவ்வேயென நிரூபிக்கப்பட்டது.

அவதரணிகை

இனிசன்னியாசத்தின் பயனைக் குறிக்கின்றார்.

யவனவ்வெடி

தலிஷாஃவாஃவடி

லலாபஸாஃகிவலாபம்

லலிவலகாஃராஃதக

தலிஷாஃவாஃவடி

லலிவலகாஃராஃதக

லலிவலகாஃராஃதக

லலிவலகாஃராஃதக

லலிவலகாஃராஃதக

லலிவலகாஃராஃதக

(இ — ள்.) எவனிப்படியறிவான் அந்தவிஷ்ணுவின் டைய பரமபதத்தை பண்டிதர்கள் என்றும் பார்ப்பார்கள். ஆகாயத்தில் விரிந்தகண்ணைப்போல கோபத்தைஐயித்தவிப் பிரர்கள் விழித்த வர்களாய், எது விஷ்ணுவின் பரம பதமோ அதனைப் பிரகாசித்தச் செய்வார்கள். என்றஇதுமோட் சமார்க்கம். வேதத்தினுஞ்ஞை, வேதத்தினுஞ்ஞை. என்ப தஉபநிஷத்தாம்.

(வி — ளா) இப்படி எவனறிவான், எல்லாவற்றையும் விட் டவனே தீரெனன்றும் குரெனன்றும் எவனறிவான்; இவனைப் போன்ற வித்வான்களின் பெருமையைக் குறிப்பது மேன்மந்தி ரம்; விஷ்ணுவின் டைய = வியாபகனாகியாராயணனுடைய அல் லது 'ஸவெபுஷெவாஸுவிஸம்' தீதிவிஷ்ணு = எல்ல தேவர்க ளும் ஒடுங்குமிட மாதலால் விஷ்ணு என்று அதர்வசிகை விஷ் ணு வென்றபெயரைச் சிவபரமாக நிரூபித்தமையால், அண்டத் திற் சேர்மலோகமும் பிண்டத்தில் துவாத சாந்தமும் விஷ்ணுபத மென்வம்கொள்ளலாம். அறிவார்கள் = தானெனவறிந்தோர்கள்

ஆகாயத்தில் = இதய்சிதம்பரத்தில்; அல்லது அண்டத்திலுள்ள
 கைலாசாதியில். விரிந்தகண் = அதாவது ஞானக்கண்ணேயாம்.
 விழித்தவர் = உலகங்களென்ற இருளில் மயங்காது ஆன்மதே
 ஜோமயத்தால் என்கும் சஞ்சரிப்பவர். விஷ்ணுவின் பரமபதமெ
 ன்பது பரிபூர்ணசைதன்மையரூபமான மோட்சமாம். அதனைவிரி
 த்தி செய்வதென்றால் இடையரூது அனுசந்தானம் செய்வதேயா
 ம். இதுவேமோட்சமார்த்தம். இச்சன்னியாசம்மோட்சத்தையே
 கொடுக்கும் வழியாம். வேதத்தினுஞ்ஞானென்றதால் இஃது சு
 த்தவைதிகமென்றேற்படுகிறது. இருமுறைகூறியது இறுதியைக்
 குறிப்பதாம். “வனஷஸூரெஷம் வனஷஉஷரெஷம் = இஃது
 உத்திரவு இஃது உடதேசம்” என்று வேறு உபநிடதங்களிலும்
 காணப்படுதலால் என்க. இங்ஙனம் பரமஹம்சர்க்கையனுக்கிரகித்த
 ற்காக ஆருணமகாரிஷியின் புத்திரரைத் தலைமையாய்க்கொண்டு
 அகில நாதன் பிரம்மதேவன் சன்னியாசதர்மத்தி னேகதேசத்தை
 உபதேசித்தருளினான் என்பது ஓர் சிறிதாம் சுபம்.

ஆருணிகோபநிடதப்பேருரை.

முற்றிற்று

ஆருணிகோபநிடதத்தாத்தபரியசங்கிரகம்

இவ்வாருணிகோபநிடதமென்பது கன்மங்களுள்ளவற்றையும் ஒழித்து பிரத்தியக் பிரம்மைக்கிய நிஷ்டாரூபமான சன்னியாசத்தை நிரூப்பித்தால் இறு சுத்தாத்வைதவித்தையே என்பது வெளியே. ஆதலால் அதனைப்பற்றியவிரிவை இங்கதிகம் எழுதவேண்டுமெனில், ஆயினும் எமது முறைப்படி அத்துணைதிகள் எளிதில் இதன் கருத்தையறிபவென்றி அறுவகைக்குறியீடுகளை எடுத்துரைப்பாம்- சுஹம் ஸுஹஸிசுத்ரம் என்பது உபக்கிரமம். உபசங்காரமும் இதற்கு விரோதமில்லாது இதற்குரிய ஒழுக்கக்களையே நிரூபித்திருக்கின்றது.

(உ) இடையிடையே ஆத்துமநிஷ்டர்க்குரிய அகங்காரத்தியாகம் முதலியவற்றைக் குறித்தல் அப்யாசமாம்.

(ஈ) வர்ஷாகாலங்களில் ஓரிடம் தங்குவதன்றி மற்றயக்காலங்களெல்லாம் தேசாந்தரசஞ்சாரம் செய்துகொண்டு சுவேச்சாவாசமாய் ஏற்பட்ட சஞ்சரிக்கக்கூடிய விசேஷசன்னியாச தர்மங்கள் இதனிடத்து எடுத்து நிரூபிக்கப்படுகின்றமையால் அபூர்வதையென்றவுது இதனிடத்தமைந்தது.

(ஈ) இதன்பயன் மோட்சமென்பது 'தலிஷோ' என்ற இறுதிமந்திரத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது

(ஐ) ஆருணிக்கும் பிரமதேவனுக்கும் சம்வாதம் முதலியவை இதற்கு அர்த்தவாதமாம்.

(ஈ) உபபத்திகள். எங்காலமும் உபநிஷத்துக்களையாவிர்த்திசெய்வதும் அதன்பொருள்களை விசாரிப்பதும் பிரணவா னுசந்தானதற்பரராய்நற்பதும் என்பதாதிபாயம். ஆகஇவ்வுபநிடதம்வேதாந்த விசாரரூபம் ஆகமநிட்டையடையவேண்டியதற்கு யோக்கியமானசன்னியாசத்தை நிரூப்பித்தாய் சுத்தாத்வைத சாஸ்திரத்திற்குநந்ததாயிற்று.

சுபம்.

கந-ஸாவதம் = உபதேசம்

கவரிமு கமம் = ஒன்றையுமேற்கா திருத்தல்

கலேத்ருவக = மந்திரங்களில்லாது.

கலாஸலிம் = சுரை.

கஸெஷதம் = முற்றிலும்

கலாபா = பொருமை

ககம்காரம் = தானென்ற எண்ணிக்கை

ககலிம்ஸா = ஹிம்ஸையை விலக்குதல்

கூரணுகம் = காட்டில் படிக்கவேண்டிய வேதபாகம்

கூரணம் = அருணமகரிஷியின் புதல்வர்

உலா = விருப்பம்

உடராழி = ஜாடராக்கினி

உடரவாசு = வயிராகியபாத்திரம்

உவநிஷக = பிரம்மத்தைக்காட்டும் ஞானகாண்டம்

உளயுமநிதம் = உத்தமகதி

வனக.கி = தனிபாயுள்ளவன்

உஜி = பரக்கிரமம்

உஹி = சன்னியாசிகள் உச்சரிக்கும் ஓர் சொற்றொகுதி

உளடி-ஸாரம் = அத்தி

உளஷபவக = மருந்தைப்போல்

கலேத்ரு = பெண்டிர்

காலி = தாதல்

ஜாமுவாஸம் = விழித்தவர்

கிருஷ்ண = முப்பிரியுள்ளது

உஹம் = டம்பம்

உவகி = கொழுப்பு

உராசு = மரம்

உருளம் = ஆகாசம்

உயி ஆகுணிகோபரிடத அரும்பதவிளக்கம்

யு - வஸீரீ - ஒரேயிடத்துள்ளவன்

நிவ-ரண- - மோகும்

வடி- - ஸ்தானம்

வர- - மாயையைக்கடந்தது

வா- - பொருள்

வாணி- - கையாகியபாத்திரம்

வா- - அறுந்துவான்

வா- - பிரஜாபத்யபிரம்மசரியவிருதமுடையவன்

வெ- - மூலம்

வ- - பிபண்ணைக்கனவிலும் கருதாதிருத்தல்

வ- - மயக்கம்

வ- - தனத்தென்றண்ணிக்கை

வ- - சுவரலோகத்துக்கு மேலானலோகம்

வ- - பகை

வ- - மண்

வ- - தனியரைஞாண்

வ- - மிஞ்சிப்புக்கூறாண்

வ- - அஷ்டாங்கயோகம்

வ- - வானப்பிராஸ்தாதிசுருக்ருரிய அக்னிகள்

வ- - கொபமற்றவர்கள்

வ- - அந்தணர்கள்

வ- - வியாபகன்நாயனன்

வ- - ஆந்திரனைச்சேர்ந்தது

வ- - மூங்கில்

வ- - உருதியுள்ளவன்

வ- - சந்திபாகாலத்திற் செய்யவேண்டியவழிபாடு

வ- - சூத்திரம், சூழிப்பு

வ- - உண்பையறிந்தவர்கள்

தூரணம் = சுரணவராவதம் அதஹுத் ||

பூஜாவதம் = பூஜாவதிஷ்டவதா அஸுத கஸ்பூஜாவதம் ஸ்ரஹ்யபு-திதழிதழிதவதம் தூவபுராணம் ஐதிஹுத் தடிஸுராவதி சுஸு-சுரஹிதாடி ||

பூஜாவதம் ||
 மஹெபாசம் = அஹராஹிதாசு மாநிஸா ரெவம் ||
 வரிமுஹசு = வரிமுஹ்யாசு ஸுஸு வுதழயாசு ||
 அமேதவசு = மேதூராவு ஸந்தீதிமேதவசு-நமேதவசு
 மேதவசு |

ஹயபுமநம் மழிதெசுநெநகிமநகாணெயு-
 ஸந்திம் = மகாநயா ததூரொவாவது ஷ்வதா-தடி-
 வாவதிஸு ||

சூரணம் = சுரணெ மெயம் வுசுத் ||
 உவநிஷசு = உவநிஷீதீதி உவநிஷசு உவநிவலிஷா-
 தடி: கிவத் ||

திவ்யசு = திவ்யுதம் திவ்யசு வததெஹாபெகிவத் ||
 வாதுவம் = வுதஹா ஷ்வதா அஸுவாதுவம் ||
 வெணவம் = வெணாவிடகாரம் |

உவநகாஜவயபு ||

சுராவாவாதம் = சுராவஸுஸு ஹஸுரவி ||

யுவஸீதம் = யுவவடி-அவ-அருவா-யுவம் யுள
 வுஜிதிபாவசு தஹிஸுஸுதாடிசு

வனகாசு = அஸஹாயம்.

சுஷுள - சுஷுஸு-ஸு-பொஜஸாடிஸம் மாடிஸம் || அதம்
 தஸம்பொமே திதீயாவா |

காவதி = காவஸு வனகஸம் வுதழயாசு ஜாதெளவா திதீ
 யாபெபுவா தி ||

ஸொவநயநாசு = ஸம் உவநயநாசு ஸொலிஸொவெ
வெசு வாடிவரணாதி ஸொவெபாவம் விநாவி வாடி
வரணம் மாநாடி ||

வாணிவாதம் = வானிரெவவாதம் - உவதி தஸரோஸ் -
வந்திபாசு,

உடிவாதம் = தயா

ஒஹி = ஸொஹிதெயம் நிவாதம்,

வாஸாஸ் = வஸாஸவ்யவிகாஸ் -

வெஸைஸ் = விகாஸவ்யவிகாஸ்

ஒளொவாஸ் = உஹ்வாஸவ்யவிகாஸ்

விஷாஸ் = வெவெஷிவொவொதீதிதாடிசு

வாஸி = வொஸிவொஸிதாடிசு

வாஸ் = வொஸிதெயாஸிதாடிசு

டிஸ் = டிஸிவொஸிதாடிசு தயாஸிதாடிசு

விவாஸ் = விவாஸ் - ஸொஸொஸொஸொசு - உத்யாஸொசு

விவாஸ் = விவாஸ் - ஸொஸொஸொசு - உத்யாஸொசு

ஜாஸொவாஸ் = ஜாஸொதெயிபொஸொசு - தொஜாஸொசு

நிவொஸொநொஸொஸொசு = நிவொஸொநொஸொஸொசு

தெநதசு - ஸொஸொநொஸொஸொசு - தொஜாஸொசு

வொஸொநொஸொஸொசு = நிவொஸொநொஸொஸொசு

இலக்கணக்கொத்து முற்றிற்று.